

Rassegna di morale e diritto diretta da Msgr. Silvio Romani anno I. (1935), nro 2, 3, 4. Roma, Via Machiavelli 50.

Pod uredništvom S. Romani, profesora civilnog prava na rimskom učilištu Apollinare izlazi od prošle godine ova revija, koja svoj krug čitatelja traži među talijanskim svećenstvom u prvom redu, a zatim među laikatom s pravnom naobrazbom. Već radi toga obzira se ne može opredijeliti za isključivo stručni i strogo naučni karakter, nego pokraj naučnoga ujedno za instruktivan i naučno-popularan način pisanja. Ali i u tom će smjeru ovakova revija izvršiti svoj utjecaj u pozitivnom smislu. Pitanja morala i prava su na dnevnom redu, pa ih treba rješavati uvijek pod vidom vječnih principa, u suglasju s pozitivnim odredbama Crkve a i države u koliko se sama tih principa pridržava i u koliko ih uvažava. — U prvom se godištu (broja 1. nismo primili) ističe prilozima urednik R. Romani. Od njega su dobre radnje: *Le basi della morale e diritto* u sva 4 broja, gdje tumači osnovne pojmove, historičke činjenice, potrebu osvrta na Krista kao središte povjesnih zbivanja i sl. Slijede zatim članci: *Elementi di teologia morale*; *La genesi psicologica del problema morale*; *I presuposti razionali del problema morale*; *Principi di diritto*; *Aspetti e problemi del lavoro* i jedna održana konferenca pod naslovom: *Il card. D'Annibale moralista e giurista del secolo XIX.* — Vrijedno je spomenuti osim ovih priloga radnju A. Mancini: *La causalita per se e per accidens dell atto volontario con riferimento all' aborto per isterectomia*, nastavak autorove dispute s prof. Vermeerschom, u kojoj zastupa mišljenje p. Gemellija: da se uterus plenus u slučaju akutne bolesti n. pr. raka ne smije operirati ni smatrati slučajem, gdje bi abortus uslijedio per accidens. Vrlo je dobar prilog liječnika Gualdi pod naslovom: *Razzismo ed eugenica.* — Bibliografija je obilno zastupana, ponajviše domaćih talijanskih autora, a nešto francuskih.

Pothvatu prof. S. Romani želimo najbolji uspjeh!

A. Ž.

Grabmann Martin: Geschichte der katholischen Theologie seit dem Ausgang der Väterzeit, Freiburg i. B. 1933. 8°, str. XIII + 368.

To je prva povijest katoličke teologije poslije prikaza, koji je Scheeben uvrstio u svoje djelo »Handbuch der katholischen Dogmatik« I., kao uvod. Nema sumnje, da je M. Grabmann čovjek, koji se smio odvažiti na taj teški posao. Dosadaniji njegovi radovi ga na to ovlašćuju. Sasvim tim ovakova kratka povijest katoličke teologije jedva da može zadovoljiti. Još, još za period srednjega vijeka, pa tamo do konca 16. vijeka. Ali od vremena izuma tiska, pa dalje, ovakav pokušaj mora ostati nepotpun s razloga, što postaje jednostran. Tako je i kod Grabmanna za taj period zastupana samo njemačka teološka nauka, nešto talijanska i francuska. Svi su ostali slabo ili nikako zastupani.

Slavenski su narodi došli zajedno s Ugarskom. A o njima, kad nije mogao bolje, nije trebao ni onako jadno izvijestiti. Izlaze doista kao bogalji u tom čitavom sklopu, dok mi dobro znamo, da se i kod slavenskih naroda radilo i stvaralo na tom polju. Ne obaziremo se na ostale slavenske narode; samo za nas ističem, da je došao jedan jedini teolog u obzir dr. Josip Stadler, ali i taj figurira kao Madžar! (str. 249).